

De vreugde die niets en niemand ons kan wegnemen

«Vreest niet; want zie, ik verkondig u een grote vreugde... Heden is u... een Verlosser geboren, Christus de Heer!» (Lucas 2:10-11 NLD1939).

Dit is de vreemdste Kerst in lange tijd, vol onzekerheid, erg verdrietig voor velen die dierbaren hebben verloren; het is een andere Kerst. Verdriet en angst omringen ons overal. We zoeken en we hebben behoefte aan goed nieuws.

Kort geleden leefden de aandelenmarkten een dag van euforie: de nabijheid van het vaccin moedigde de mensen aan. Eindelijk goed nieuws! Het vaccin brengt ons zeker dichterbij het einde van de tunnel, maar... is het genoeg?

De Ierse schrijver Chesterton vergeleek ons leven met een cirkel met twee delen: het centrum en de omtrek. Bij de gelovige wordt het centrum ingenomen door vreugde en aan de omtrek staat het verdriet: we kunnen slechte tijden hebben, omstandigheden kunnen heel moeilijk zijn, maar in het centrum van ons leven is er vreugde. Voor degene die niet in God gelooft, gebeurt het omgekeerde: vreugde staat aan de omtrek en verdriet (leegte) staat centraal; je kunt goede tijden hebben, maar diep van binnen is er een leegte omdat de fundamentele levensvragen onbeantwoord blijven.

De vreugde voor het vaccin of enig ander menselijk nieuws, hoe goed het ook is, zal voorbijgaan omdat het aan de omtrek staat. Het echte goede nieuws, het nieuws dat midden in de cirkel staat en ons leven vult, is:

«Vreest niet; want zie, ik verkondig u een grote vreugde... Heden is u... een Verlosser geboren, Christus de Heer!». Dit is de boodschap van de Kerst.

We gaan drie aspecten van de vreugde van de Kerst (de vreugde van de christen) beschouwen door drie vragen te beantwoorden:

- **Wat is het?** Zijn aard
- **Waar komt het vandaan?** Zijn oorsprong
- **Hoe wordt het bewaard?** Zijn visie
- Conclusie: **het resultaat:** het brengt vrede

1. Zijn aard: het is meer dan blijdschap

Wat is het? Vreugde is niet hetzelfde als blijdschap. De vreugde van de christen heeft een karakteristieke aard.

Blijdschap is iets wat je voelt, een emotie; vreugde is iets dat je bezit, een houding, een manier van leven. Blijdschap is, zoals alle emoties, vluchtig, van voorbijgaande aard, het hangt af van de omstandigheden. **Blijdschap gaat heel makkelijk voorbij, maar niets kan uw vreugde wegnemen.**

Blijdschap behoort tot het gebied van de geest, onze psyche. Vreugde daarentegen is een toestand van de ziel, het verblijft niet in de geest maar in het hart.

Vreugde is dieper dan blijdschap; het blijft zelfs temidden van verdriet of pijn. Tot onze verbazing groeit de vreugde in tijden van beproevingen. Wat een goddelijke paradox! Terwijl blijdschap groeit in welzijn, vreugde versterkt in beproeving. Ik kan huilen en mijn vreugde bewaren omdat tranen vreugde niet doven. Vreugde wordt alleen uitgeblust door bitterheid, de felste vijand van vreugde.

Daarom kunnen we vandaag, in deze vreemde en droevige Kerst, wat onze persoonlijke omstandigheden ook zijn, zeggen: ik voel me niet blij, maar ik heb de vreugde van Jezus, ik bewaar **die vreugde die niet van binnenuit maar van boven komt**. Dit brengt ons ertoe om onze volgende vraag te overwegen: *Waar komt het vandaan?*

2. Zijn oorsprong: het is gecentreerd in Christus

Onze vreugde is onvermijdelijk verbonden met de ster die scheen op de dag van de eerste Kerst in Bethlehem:

«Toen zij de ster zagen, verheugden zij zich met zeer grote vreugde» (Mattheüs 2:10).

Het is niet de ster zelf, maar wat de ster betekende: God is naar deze wereld gekomen om te sterven en, door Zijn dood, ons leven te geven. Zoals de engel aankondigde, is Jezus Verlosser en Heer. De eerste reden voor onze vreugde is onze redding in Jezus, het is een vreugde waarin Christus centraal staat.

Deze goddelijke oorsprong van vreugde wordt duidelijk gemaakt in een belangrijk detail: de nauwe relatie tussen de woorden vreugde (*jara*) en genade (*jaris*). Vreugde is een praktisch effect van Gods genade. Om deze reden gaat het boven persoonlijke omstandigheden en hangt het er niet van af; het is niet het resultaat van menselijke inspanning, maar van Gods liefde; het wordt niet bereikt door ontspanningstechnieken, maar door de beloften die van God komen.

Laten we deze bronnen nader bekijken. God's vreugde stroomt naar ons door:

- Een **positie**: «Verblijdt u IN de Here te allen tijde!» (Fil. 4:4). IN Christus zijn, verenigd met Christus, is de voorwaarde omdat de genade van Christus ons toegang geeft tot deze positie.
- Een **proces**: het transformerende werk van de Heilige Geest brengt vreugde voort als deel van zijn vrucht (Gal. 5:22 - Volgens de Spaanse vertalingen: «de vrucht van de Geest is ... *vreugde*» in plaats van *blijdschap*).

In Christus zijn en ons laten leiden door de Heilige Geest is de manier om met vreugde vervuld te worden. Dit moet ons verlangen en gebed zijn.

De ster die op de eerste Kerst scheen, zal op een dag nog helderder schijnen in de Hemel wanneer Christus zelf Zijn licht op ons zal laten schijnen (Op. 21:23). Dit brengt ons ertoe onze laatste vraag te overwegen: *Hoe wordt het bewaard?*

3. Zijn visie: het wordt gevoed door hoop

Kort voor zijn dood bereidde Jezus zijn discipelen voor om verdriet onder ogen te zien met zeer ontroerende woorden: «Gij zijt nu wel bedroefd, maar Ik zal u weerzien; en dan zal uw hart zich verblijden, en **niemand zal u deze vreugde ontnemen**» (Joh. 16:22 NLD1939).

Met deze geweldige belofte bereiken we de kern van vreugde en het hoogtepunt van onze meditatie: **vreugde voedt zich met hoop**, het wordt gevoed door de visie van de toekomst.

De vreugde die begon met de eerste komst van Christus naar de wereld, de Kerst, zal compleet en volmaakt worden met Zijn tweede komst in heerlijkheid, de *Parousia*. Twee feiten, twee gebeurtenissen in de heilsgeschiedenis, vormen het prachtige kader van onze vreugde en zijn de garantie ervan. Daarom zei Jezus zo nadrukkelijk: «Gij zult overstelpt zijn van droefheid, maar uw droefheid zal in vreugde verkeren» (Joh. 16:20 NLD1939).

De vreugde van Christus vereist een adequate visie. Het is het visioen van de wijzen die «toen zij de ster zagen, verheugden zij zich met zeer grote vreugde». **Vreugde komt van boven, niet van binnenuit.** Niet de ogen van introspectie, maar de ogen van geloof verheffen werkelijk onze geest. Daarom moeten we opzien naar de Hemel.

Het is de visie van het geloof die «bedenkt de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn» (Kol. 3:2). Dit was het visioen van Mozes «want hij hield de blik gericht op de vergelding... hij bleef standvastig, als ziende de Onzienlijke» (Heb. 11:26-27).

De apostel Paulus beschrijft dit vreugdevolle wachten met een drievoudige instelling: «Weest blijde in de hoop, geduldig in de verdrukking, volhardend in het gebed» (Rom. 12:12). Wat een formidabele wapenrusting om over het levenspad te reizen!

Conclusie: vreugde brengt vrede

Vreugde is onafscheidelijk van vrede. Het is geen toeval dat de tekst die de Kerst aankondigt begint met de volgende woorden: «**Weest niet bevreesd...**». Vreugde en vrede gaan hand in hand. Vreugde brengt vrede en vrede vergroot vreugde in een goddelijke feedback.

Merk op hoe de volgorde van de Bijbelse tekst deze associatie bevestigt. De eerste woorden van de engel (Luc. 2:10-11) worden gevolgd door een tweede gedenkwaardige uitspraak: «En plotseling was er bij de engel een grote hemelse legermacht, die God loofde, zeggende: Ere zij God in den hoge, **en vrede op aarde**» (Luc. 2:13-14).

Jezus is niet alleen de Wonderbare Raadsman, Sterke God en Eeuwige Vader, Hij is ook de «**Vredevorst**» (Jes. 9:5). De namen van Jezus, een spiegel van Zijn identiteit, culminerend in «Vredevorst».

Ook de allereerste woorden van de verreezen Jezus aan zijn discipelen waren «Vrede zij u!... De leerlingen verheugden zich bij het zien van den Heer» (Joh. 20:19-26 NLD1939) (let op dat de Heer deze woorden drie keer herhaalde).

Jezus brengt inderdaad vrede en diepe vreugde in ons leven. Daarom zijn we nergens bang voor, want «in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad» (Rom. 8:37). We gaan niet door het leven als overlevenden, maar als overwinnaars; overwinnaars door de genade van Christus.

De wijzen uit het Oosten «toen zij de ster zagen, verheugden zij zich met zeer grote vreugde». Maar ze deden nog iets anders. Ze reageerden op deze visie met aanbidding en dankbaarheid. Hun ervaring en reactie zouden duizenden keren worden herhaald in het leven van vele anderen. Het is de essentie van het geloof: God verheerlijken en hem danken (Rom. 1:21), want *in de Bijbel is theologie genade en is ethiek dankbaarheid*¹.

«Zie, ik verkondig u een grote vreugde... Heden is u... een Verlosser geboren, Christus de Heer!». Deze Kerst ontbreekt het u misschien aan blijdschap, maar niet aan vreugde, misschien bent u bezorgd, maar leeft u met de vrede van Christus. Laat dit ook uw ervaring zijn, laat Jezus deze Kerst vreugde in uw leven brengen.

Dr. Pablo Martínez

Dr. Pablo Martínez is psychiater en werkt momenteel in een privépraktijk in Barcelona (Meer informatie: [Medicine of the Person](#)). Hij vervult een gewaardeerde bediening als spreker en leraar in veel Europese landen over onderwerpen als “denken en geloof”, “de therapeutische waarde van het evangelie in emotionele problemen” of “zorg voor jezelf”. Zijn boeken over dergelijke kwesties zijn vertaald in 16 talen. Hij doceert pastoraaltheologie en ook zijn bediening als bijbelleraar wordt zeer gewaardeerd. Hij is voorzitter van de “Ravi Zacharias Foundation” in Spanje en is erevoorzitter van de Grupos Bíblicos Universitarios (GBU - IFES) in Spanje.

De website **Christelijk Denken** geeft informatie over het literaire werk van Dr. Pablo Martínez en zijn vader Ds. José M. Martínez. Door dit werk stroomt de christelijke denkwijze van de auteurs over een breed scala aan onderwerpen; theologische, psychologische en ethische vraagstukken worden vanuit bijbels perspectief bekeken met een relevante en praktische toepassing op actuele problemen.

*Copyright © 2020, Dr. Pablo Martínez
Integrale reproductie, zonder wijzigingen, van dit artikel is toegestaan
wanneer de naam van de auteur en de bron worden vermeld
(<http://christian-thought.org/nl/>)*

¹ Geciteerd door F.F. Bruce en toegeschreven aan Thomas Erskine van Linlathen